Lietas Nr. C20118616

LĒMUMS

Liepājā 2016.gada 10.martā

Liepājas tiesa
tiesnese Indra Pelnēna
ar tiesas sēžu sekretāri Marinu Karloviču

piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/, zvērinātai tiesu izpildītājai Valsts amatpersona

izskatīja atklātā tiesas sēdē /pers. A/ iesniegto sūdzību par zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona rīcību (Civilprocesa likuma 632.panta 1.daļas kārtībā).

Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a :

2016.gada 22.janvārī /pers. A/ iesniedzis sūdzību par zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona rīcību, sūdzībā norāda, ka 2015.gada 26.novembrī, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 564.panta normu, nosūtījis zvērinātai tiesu izpildītājai Valsts amatpersona iesniegumu par izpildu darbību atlikšanu izpildu lietās 00937/006 2015 un 00938/006/ 2015. Iesnieguma būtība bija lūgums tiesu izpildītājai precīzi izpildīt 2015.gada 26.maija Rīgas Starptautiskās šķīrējtiesas spriedumu lietā Nr.26/15 un Saldus rajona tiesas 2015.gada 21.jūlija lēmumu lietā Nr.3 -12/0021/3, ar kuriem no SIA „/nosaukums/." par labu piedzinējiem SIA /Nosaukums A/ un SIA „/Nosaukums C/" tika piedzīts parāds kopsummā 21749,34 EUR, bet tikai piedziņas neiespējamības gadījumā piedzenamās summas (tās atlikums) ir piedzenami no /pers. A/.

/nosaukums/maksātnespējas procesa dēļ ir apturēta izpildu lietvedība abās izpildu lietās pret maksātnespējīgo SIA, taču tā nav apturēta pret privātpersonu /pers. A/, kuram pienākums segt /nosaukums/ parādus iestājas tikai piedziņas neiespējamības gadījumā, bet tas dokumentāli korektā veidā nav konstatēts, it sevišķi tāpēc, ka /nosaukums/pieder samērā daudz mantas, kura ir realizējama pirmām kārtām. Pie šādiem apstākļiem iesniedzējs uzskata, ka piedziņa pret viņu, pārdodot viņam piederošu nekustamu īpašumu, ir uzsākta priekšlaicīgi un tāpēc ir nelikumīga.

Civilprocesa likuma 564.pants nosaka, ka lēmumu par izpildu lietvedības apturēšanu, atjaunošanu vai izbeigšanu tiesu izpildītājs pieņem pēc piedzinēja vai parādnieka vai trešās personas rakstiska pieteikuma nekavējoties un triju dienu laikā to paziņo iesniedzējam. Arī gadījumā, ja iesniedzēja lūgums būtu juridiski nepamatots, tiesu izpildītājam kā amatpersonai būtu stingri jāvadās pēc likuma prasībām un jāsniedz atbilde likumā noteiktajā terminā. Uz savu iesniegumu /pers. A/ tikai 2016.gada 14.janvārī ir saņēmis elektroniski neparakstītu dokumentu savā e -pastā, kas ir datēts ar 2016.gada 5.janvāri, vienlaicīgi viņam šādā pašā veidā ir izsūtīts paziņojums par nekustamā īpašuma izsoli.

Pie šādiem apstākļiem iesniedzējs /pers. A/ uzskata, ka viņš priekšlaicīgi tiek uzskatīts par parādnieku un viņam piederošā privātā īpašuma /adrese/, uzsāktais izsoles process šajā piedziņas stadijā ir nelikumīgs, jo tiesu izpildītājas rīcība ir procesuāli nepamatota, tāpēc uzsāktā izsole ir apturama.

Vadoties pēc Civilprocesa likuma 632.panta, lūdz apturēt izpildu lietvedību lietās 00937/006/2015 un 00938/006/2015 daļā par piedziņu no /pers. A/, un apturēt uzsākto nekustamā īpašuma /adrese A/, pārdošanu (lietas 5.- 6.lapa).

Sūdzība precizēta, tajā norādīts, ka 2015.gada 26.novembrī sūdzības iesniedzējs nosūtījis zvērinātai tiesu izpildītājai Valsts amatpersona iesniegumu par izpildu darbību atlikšanu izpildu lietās 00937/006/2015 (piedzinējs SIA /Nosaukums A/ un 00938/006/2015 piedzinējs SIA „/Nosaukums C/"). Šī iesnieguma būtība bija lūgums tiesu izpildītājai precīzi izpildīt 2015.gada 26.maija Rīgas Starptautiskās šķīrējtiesas spriedumu lietā Nr.26/15, Nr.23/15 un Saldus rajona tiesas 2015.gada 16.jūlija lēmumu lietā Nr. Nr.3-12/0022/3 26/15, Saldus rajona tiesas 2015.gada 21.jūlija lēmumu lietā Nr.3-12/0021/3, ar kuriem no /nosaukums/ par labu piedzinējiem SIA /Nosaukums A/ tika piedzīts parāds 12191,77 EUR, bet no SIA „/Nosaukums C/" 21749,34 EUR, izsniedzot izpildu rakstus.

Civilprocesa likuma 560.panta 1.daļas 4.punkts nosaka, ka tiesu izpildītājs aptur izpildu lietvedību, ja institūcijas vai amatpersonas lēmuma izpilde ir apturama saskaņā ar likumu vai tiesas nolēmumu. Tādējādi tiesu izpildītājai bija jāaptur izpilde, jo uzsāktā sprieduma izpilde neatbilda tiesas nolēmumam, kas paredzēja citādu sprieduma izpildes kārtību. Uz savu 2015.gada 26.novembra iesniegumu iesniedzējs tikai 2016.gada 14.janvārī saņēma no tiesu izpildītājas elektroniski neparakstītu dokumentu savā e-pastā, kas ir datēts ar 2016.gada 5.janvāri, vienlaicīgi viņam šādā pašā veidā ir izsūtīts paziņojums par nekustamā īpašuma izsoli. Iesniedzējs uzskata, ka tiesu izpildītāja ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 564.pantā noteikto, iesniedzējam paziņojot savu lēmumu tikai 2016.gada 14.janvārī (gandrīz 2 mēnešus pēc iesnieguma saņemšanas), jau pēc publikācijas par iesniedzēja nekustamā īpašuma izsoli "Latvijas Vēstnesis" (2015.gada 13.janvāris).

Ar Rīgas Starptautiskās šķīrējtiesas spriedumiem (Nr.26/15, Nr.23/15) un Saldus rajona tiesas lēmumiem (lietā Nr.3-12/0021/3, lietā Nr.3-12/0022/3), tika noteikta sprieduma izpildes kārtība, tiesai nospriežot, ka parāds piedzenams no /nosaukums/ (turpmāk – galvenais parādnieks) un tikai piedziņas neiespējamības gadījumā parāds (tā atlikums) ir piedzenams no /pers. A/. Ar 2015.gada 1.septembra lēmumu tiesu izpildītāja ir pieņēmusi lēmumu par izpildu lietvedības apturēšanu daļā par piedziņu no /nosaukums/ abās izpildu lietās, to pamatojot ar 2015. gada 19.augustā galvenajam parādniekam pasludināto maksātnespējas procesu. Ne šajā lēmumā, ne citā dokumentā tiesu izpildītāja parāda piedziņas neiespējamību no galvenā parādnieka nav konstatējusi. Iesniedzējs uzskata, ka, kamēr spriedumā ietvertais nosacījums nav iestājies, spriedums pret iesniedzēju nav izpildāms, jo, atbilstoši spriedumā un izpildrakstā noteiktajam, iesniedzējam pienākums segt /nosaukums/ parādus iestājas tikai piedziņas neiespējamības gadījumā, it sevišķi tāpēc, ka /nosaukums/aktīvi (manta), iespējams, ir pietiekoši, lai piedzinēji atgūtu parādu. Pie šādiem apstākļiem sūdzības iesniedzējs uzskata, ka piedziņa pret viņu, uzsākot viņam piederoša nekustamā īpašuma /adrese A/, dzīvojamās mājas pārdošanu izsolē, ir uzsākta nepamatoti, priekšlaicīgi un tāpēc ir nelikumīga. Publikācija par izsoli izsludināta 2016.gada 13.janvārī oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", ar Nr.

OP 2016/8.IZ23. Ne administratoram, ne tiesu izpildītājam nav tiesību pārvērtēt spriedumā norādītos apstākļus un pieņemt atšķirīgu lēmumu par tiesas spriedumā noteikto izpildes kārtību. Šajā gadījumā nav juridiskas nozīmes tam, kas (tiesu izpildītājs vai administrators) realizē sprieduma izpildi, jo spriedumā noteikto izpildes kārtību grozīt nedrīkst. Lai nepieļautu parāda summas vairākkārtēju piedziņu, gan no galvenā parādnieka, gan galvinieka, kreditoram ir tiesības izvēlēties tikai vienu personu, pret kuru vērst saistību izpildi. Piedzinēji šajā gadījumā savu izvēli ir izdarījuši, vēršoties pie galvenā parādnieka. To apstiprina arī apstāklis, ka spriedumā ietverto sprieduma izpildes kārtību kreditori nav pārsūdzējuši un to apstiprina konkrēta piedzinēju rīcība, iesniedzot /nosaukums/administratoram kreditora prasījumu, kas nodibināts ar iepriekšminētajiem tiesas spriedumiem. Administrators ir atzinis abu piedzinēju kreditoru prasījumu, kā tas redzams no pievienotā /nosaukums/kreditoru prasījuma reģistra.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tādējādi nav iestājies viņa pienākums segt galvenā parādnieka prasījumu, jo galvenais parādnieks turpina pildīt spriedumu, sprieduma izpildes procesā iestājoties maksātnespējas administratoram. Sprieduma izpilde pret iesniedzēju varētu tikt uzsākta vienīgi gadījumā, ja pēc galvenā parādnieka mantas pārdošanas maksātnespējas procesa ietvaros nepietiktu līdzekļu piedzinēju prasījumu apmierināšanai.

Pie šādiem apstākļiem sūdzības iesniedzējs uzskata, ka piedziņa uz viņam piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, ir uzsākta nepamatoti, nesamērīgi aizskarot viņa tiesības (izsolītajā īpašumā dzīvo iesniedzēja nepilngadīgais bērns), tāpēc uzsāktā izsole ir apturama.

Vienlaicīgi, ņemot vērā visus izklāstītos apstākļus un to pamatojumu, kā arī faktu, ka izsole jau ir izsludināta oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", nosakot izsoles noslēgumu 2015.gada 17.februārī, sūdzības iesniedzējs lūdz tiesai Civilprocesa likuma 140.panta kārtībā nekavējoties pieņemt lēmumu par izpildu darbības atlikšanu.

Lūdz tiesu atzīt zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona rīcību par prettiesisku, nepamatoti uzsākot piedziņu pret /pers. A/ piederošo īpašumu /adrese/, izpildu lietās Nr. 00937/006/2015 un 00938/006/2015, un atsakoties apturēt izpildu lietvedību lietā.

Zvērināta tiesu izpildītāja paskaidrojumos uz iesniegto sūdzību norāda, ka Kurzemes apgabaltiesas iecirkņa Nr./numurs/ zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona lietvedībā reģistrēts Saldus rajona tiesas 2015. gada 23. jūlijā izdotais izpildu raksts lietā Nr. 3-12/0021/3 par 21974,66 EUR piedziņu no /nosaukums/, /pers. A/ par labu SIA „/Nosaukums C/" un Saldus rajona tiesas 2015. gada 22. jūlijā izdotais izpildu raksts lietā Nr. 3-12/0022/3 par 12191,77 EUR piedziņu no /nosaukums/", /pers. A/, par labu SIA "/Nosaukums A/". Norāda, ka Civilprocesa likuma 560.panta 1.daļas 4.punkts nav attiecināms uz zvērināta tiesu izpildītāja (turpmāk – ZTI) pienākumu apturēt izpildu lietvedību. Civilprocesa likuma 564.pants paredz kārtību, kādā ZTI paziņo par pieņemto lēmumu pusēm.

Atbilde uz iesniedzēja pieteikumu tika sniegta vēlāk, jo /nosaukums/administratoram tika pieprasīta informācija, lai sniegtā atbilde būtu detalizētāka. Sakarā ar to, ka no administratora (atkārtoti pieprasot) dokuments netika saņemts, sūdzības iesniedzējam atbilde tika sniegta, pamatojoties uz izpildu lietā esošo un no administratora pa tālruni saņemto informāciju. Lēmumā par izpildu lietvedības apturēšanu daļā par piedziņu no /nosaukums/ZTI nav tiesīgs iekļaut informāciju par piedziņas neiespējamību pret parādnieku. Maksātnespējas process ir garš un laikietilpīgs. No sūdzības iesniedzēja iesniegtajiem datiem MN SIA nodrošināto kreditoru prasījumi sastāda 308 155,28 EUR. MN SIA ir reģistrēti 6 nekustamie īpašumi. Pie šī brīža nekustamo īpašumu tirgus stāvokļa pat pēc visoptimistiskākajām prognozēm, pārdodot šos īpašumus izsolē, administratoram neizdosies iegūt naudas līdzekļus nodrošināto kreditoru prasījumu dzēšanai. Vērš tiesas uzmanību arī uz vēl kādu apstākli — nenodrošināto kreditoru sarakstā ir Valsts ieņēmumu dienests ar prasījumu 139 741,99 EUR, kurš pēc nodrošināto kreditoru prasījumu dzēšanas ir nākamais pēc kārtu apmierināšanas. Respektīvi – piedzinējam SIA „/Nosaukums C/" un SIA „/Nosaukums A/ nav nekādu izredžu gūt apmierinājumu savu prasījumu dzēšanai. Pie šādiem apstākļiem jau pašos pamatos /nosaukums/maksātnespēja ir skaidri saredzama un, novilcinot piedzinēja tiesības saņemt sava parāda dzēšanu uz vairākiem gadiem, tiek pārkāptas SIA „/Nosaukums C/" un SIA „/Nosaukums A/ tiesības uz ātru un taisnīgu sprieduma izpildi. Tas, ka administrators ir atzinis piedzinēja prasījumu, vēl nav apliecinājums tam, ka šis prasījums tiks dzēsts. Galvenais parādnieks Civilprocesa likuma izpratnē neturpina pildīt spriedumu, jo nav pat uzsācis to darīt. Galvenā parādnieka manta ne tuvu nebūs vairāk kā 500 000 EUR vērta, lai segtu piedzinēju prasījumus. Civilprocesa likuma 564.pants neparedz uz parādnieka pieteikuma pamata pieņemt jebkādu lēmumu, bet nosaka kārtību, kādā ZTI par pieņemtajiem lēmumiem paziņo pusēm. 2016.gada 5.janvārī sastādītie dokumenti parādniekam nosūtīti ierakstītā sūtījumā. Civillikuma 1703.pants paredz, ka pret galvinieku var vērsties tajā gadījumā, ja ir atzīta galvenā parādnieka faktiskā maksātnespēja. Sūdzības iesniedzēja intereses ar nekustamā īpašuma izsoli tiek aizskartas tikai un vienīgi saskaņā ar pastāvošo likumdošanu. Pie šādiem apstākļiem lūdzu tiesu noraidīt /pers. A/ sūdzību kā nepamatotu (lietas 57.lapa).

Kreditoru SIA /Nosaukums A/ un SIA „/Nosaukums C/" pārstāvis paskaidrojumos uz sūdzību norāda, ka SIA „/Nosaukums C/" ir saņēmusi un iepazinusies ar tiesas sūtīto /pers. A/ sūdzību par ZTI /Valsts amatpersona/ rīcību izpildu lietās Nr.00937/006/2015 un 00938/006/2015. SIA „/Nosaukums C/" uzskata sūdzību par nepamatotu un pilnībā noraidāmu sekojošu iemeslu dēļ. Piedziņa ir Civilprocesa likumā regulēta izpildu lietvedības ietvaros tiesu izpildītāja veikta darbība (piespiedu līdzeklis), kas vērsta uz piedzinēja naudas prasījuma pret parādnieku apmierināšanu. Tādējādi piedziņa var notikt tikai izpildu lietvedības ietvaros un nav iespējama bez tās. Piedziņa no galvenā parādnieka /nosaukums/nav iespējama, jo ir pasludināta /nosaukums/maksātnespēja, kas saskaņā Civilprocesa likuma 563.panta 2.daļu ir pamats izpildu lietvedības izbeigšanai pēc administratora pieprasījuma, kā tas arī ir noticis gadījumā ar ZTI /Valsts amatpersona/ 2015.gada 2.decembra lēmumu par izpildu lietvedības izbeigšanu daļā par piedziņu no galvenā parādnieka /nosaukums/

Akta par piedziņas neiespējamību sastādīšana no galvenā parādnieka nav nepieciešama SIA „/Nosaukums C/" ieskatā, jo nepieļaujamība veikt izpildu darbības (piedziņu) izriet no likuma un fakta, ka izpildu lieta pret galveno parādnieku ir izbeigta. Izpildu lietvedības izbeigšanas faktiskais pamats šādā gadījumā ir parādnieka maksātnespējas pasludināšanas un administratora pieprasījuma esamība, nevis akta par piedziņas neiespējamību sastādīšana.

Akts par piedziņas neiespējamību būtu nepieciešams lai fiksētu, ka spriedumu nav iespējams izpildīt objektīvu apstākļu dēļ gadījumā, ja izpildu lietvedība pret galveno parādnieku nebūtu izbeigta un piedziņas neiespējamības cēlonis būtu galvenā parādnieka mantas neesamība. Tādā gadījumā tiešām piedziņas neiespējamība konstatējama ZTI veiktas parādnieka mantiskā stāvokļa izvērtēšanas ceļā.

Attiecībā uz /pers. A/ apgalvojumu, ka galvenais parādnieks turpina pildīt spriedumu par parāda piedziņu, vērš tiesas uzmanību uz Civillikuma 1838.pantu, kas nosaka, ka samaksu jāpierāda tam, kas to apgalvo. Sūdzības iesniedzējs savus apgalvojumus par sprieduma izpildi (parāda samaksu) nav apstiprinājis ar pierādījumiem. Šādi pierādījumi arī nevar pastāvēt, jo galvenā parādnieka maksātnespējas procesa ietvaros SIA „/Nosaukums C/" nav saņēmuši nekādus maksājumus.

Parādnieks nepamatoti uzskata, ka pret viņu nav pieļaujama piedziņa kamēr nav pabeigts /nosaukums/maksātnespējas process, jo 1) parādnieks ir uzņēmies saistību kā pašam parādniekam (Civillikuma 1702.pants) un 2) Civillikuma 1703.pants to tieši atļauj galvenā parādnieka maksātnespējas gadījumā.

Parādnieku nepilngadīgo bērnu dzīvesvieta nekustamajā īpašumā nav noteikta Civilprocesa likumā kā pamats piedziņas nevēršanai uz īpašumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, lūdz tiesu /pers. A/ sūdzību par ZTI /Valsts amatpersona/ rīcību izpildu lietās Nr. 00937/006/2015 un 00938/006/2015 noraidīt pilnībā (lietas 64.,66.lapa).

Tiesas sēdē /pers. A/ uzturēja iesniegto sūdzību. Paskaidroja, ka zvērināta tiesu izpildītāja nepamatoti vēršas pret viņu un viņam piederošo

īpašumu, jo tiesas spriedumā noteikta piedziņas kārtība – tikai piedziņas neiespējamības gadījumā no /nosaukums/piedziņa vēršama pret viņu. Uz doto brīdi /nosaukums/pasludināts maksātnespējas process un piedzinēji ir pieteikuši kreditoru pretenzijas maksātnespējas procesa administratoram. Uzņēmumam pieder seši nekustamie īpašumi, saskaņā ar bilanci uzņēmumam piederošās mantas vērtība saskaņā ar pēdējo bilanci ir ap vienu miljonu eiro. Administrators ir sniedzis atbildi, ka šobrīd uzņēmumam piederošā manta tiek novērtēta un nav zināms, kāda ir uzņēmumam piederošās mantas vērtība. Uzņēmuma mantas pārdošana nav pat sākusies, manta nav novērtēta, tiesu izpildītāja ir par ātru uzsākusi sprieduma izpildi pret viņu, jo izpildītājai uz doto brīdi nav neviena dokumenta, kas apliecinātu, ka parādu atgūšana no paša parādnieka /nosaukums/nav iespējama, līdz ar to nav likumīga pamata vērsties pret viņu kā galvotāju, jo nav iestājušies spriedumā minētie parāda piedziņas priekšnoteikumi no viņa kā no galvotāja. Norāda, ka zvērināta tiesu izpildītāja savlaicīgi neatbildēja uz viņa iesniegumu par izpildu lietvedības apturēšanu pret viņu un šādu lēmumu nepieņēma. Lūdz sūdzību apmierināt.

Zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona tiesas sēdē paskaidroja, ka sūdzība nav pamatota un lūdza ņemt vērā rakstveida paskaidrojumos minēto.

Paskaidroja, ka viņai izpildei nodoti divi izpildu raksti, sūdzības iesniedzējs ir galvotājs un no viņa parāds piedzenams gadījumā, ja sprieduma izpilde no galvenā parādnieka nav iespējama. /nosaukums/ir maksātnespējas process, uzņēmumam piederošā manta šobrīd nav novērtēta un nav izsolīta. Neapstrīd, ka viņas rīcībā nav dokumenta, kas apliecinātu, ka parāda atgūšana no galvenā parādnieka nav iespējama, taču ir maz izredžu, ka viss parāds tiks segts no uzņēmuma mantas, tāpēc iestājas galvotāja atbildība, kā to nosaka Civillikuma 1703.pants. Paskaidroja, ka kavējās ar atbildes sniegšanu par izpildu lietvedības apturēšanu, jo pieprasījusi informāciju administratoram, taču viņai nav pamata šādu lēmumu pieņemt, jo to neparedz Civilprocesa likuma 561.pants. Lūdz sūdzību noraidīt.

/nosaukums/administrators tiesas sēdē nepiedalījās, par sūdzības izskatīšanu paziņots, nosūtot paziņojumu ierakstītā pasta sūtījumā 2016.gada 17.februārī (lietas 75.lapa).

Paskaidrojumā administrators norādījis, ka SIA „/Nosaukums A/" pieteikusi nenodrošinātā kreditora pretenziju 12191,77 EUR, SIA „/Nosaukums C/" pieteikusi nenodrošinātā kreditora pretenziju 21974,66 EUR apmērā. Administrators norāda, ka šobrīd ir vērsies pie sertificēta vērtētāja ar lūgumu veikt parādniekam piederošās mantas novērtēšanu, mantas pārdošanas plāns nav sastādīts, līdz ar to administratoram nav iespējams prognozēt, cik daudz naudas līdzekļu kreditoru prasījumu apmierināšanai varēs iegūt no parādnieka mantas pārdošanas. Lūdz sūdzību izskatīt bez administratora piedalīšanās (lietas 77.lapa).

SIA „/Nosaukums C/" pārstāvis un SIA „/Nosaukums A/" pārstāvis tiesas sēdē nepiedalījās, par sūdzības izskatīšanu paziņots, nosūtot pavēstes ierakstītos pasta sūtījumos 2016.gada 17.februārī (lietas 75.lapa).

Civilprocesa likuma 632.panta 2.daļa nosaka, ka uz tiesas sēdi aicināto personu neierašanās nav šķērslis sūdzības izskatīšanai.

Tiesa, uzklausījusi /pers. A/, zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona paskaidrojumus, iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem lietā, secina, ka iesniegtā sūdzība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Konstatēts, ka ar 2015.gada 26.maija Rīgas Starptautiskās šķīrējtiesas spriedumu lietā Nr.23/15 no /nosaukums/par labu SIA „/Nosaukums C/" piedzīts parāds, līgumsods, procenti un šķīrējtiesas procesa izdevumi 21749,34 EUR apmērā. Spriedumā noteikts, ka piedziņas neiespējamības gadījumā piedzenamo summu (tās atlikumu) piedzīt no /pers. A/ (lietas 31.-34.lapa).

Ar 2015.gada 26.maija Rīgas Starptautiskās šķīrējtiesas spriedumu lietā Nr.26/15 no /nosaukums/par labu SIA „/Nosaukums A/" piedzīts parāds, līgumsods, procenti un šķīrējtiesas procesa izdevumi 12063,31 EUR apmērā. Spriedumā noteikts, ka piedziņas neiespējamības gadījumā piedzenamo summu (tās atlikumu) piedzīt no /pers. A/ (lietas 35.-38.lapa).

2015. gada 16.jūlijā un 2015.gada 21.jūlijā minētie šķīrējtiesas spiedumi ar Saldus rajona tiesas tiesneša lēmumu nodoti piespiedu izpildei (lietas 39.-41., 42.-44.lapa).

Izpildu lietas reģistrētas zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona lietvedībā, kura 2015.gada 30.jūlijā nosūtījusi /nosaukums/u n /pers. A/ paziņojumu par pienākumu izpildīt nolēmumus (lietas 21.lapa), kā arī minētajā datumā abiem parādniekiem vienlaicīgi nosūtījusi paziņojumu par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu (lietas 19.lapa).

Tiesa piekrīt sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka tiesu izpildītājai nebija pamata sūtīt paziņojumu par pienākumu izpildīt nolēmumus /pers. A/, jo tajā brīdī zvērināta tiesu izpildītāja nebija konstatējusi, ka parāda piedziņa no /nosaukums/ir neiespējama, kā tas noteikts abos tiesas nolēmumos.

/pers. A/ likumā noteiktajā termiņā nav izmantojis tiesības pārsūdzēt izpildu darbības, ar ko uzsākta nolēmuma izpilde pret viņu – paziņojumus par nolēmuma labprātīgu izpildi un nekustamā īpašuma novērtēšanu, līdz ar to tiesai nav pamata sūdzību par to, ka pret viņu nepamatoti uzsākta sprieduma izpilde, apmierināt, jo nokavēts šādas sūdzības iesniegšanas termiņš (10 dienas no pārsūdzamās darbības izdarīšanas dienas vai dienas, kad sūdzētājam par to kļuvis zināms).

Konstatēts, ka 2015.gada 19.augustā ar Saldus rajona tiesas spriedumu civillietā Nr. C34055415 ir pasludināts /nosaukums/maksātnespējas process, par administratoru iecelts /pers. H/ (lietas 80.lapa).

2015.gada 1.septembrī zvērināta tiesu izpildītāja pieņēmusi lēmumu apturēt izpildu lietvedību daļā par parāda piedziņu no /nosaukums/sakarā ar maksātnespējas procesa pasludināšanu (lietas 47.,48.lapa).

2015.gada 2.decembrī pēc administratora iesnieguma izpildu lietvedība izpildu lietās daļā pret /nosaukums/izbeigta (lietas 79.,80.lapa).

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2015.gada 26.novembrī vērsies ar iesniegumu pie zvērinātas tiesu izpildītājas ar lūgumu par izpildu lietvedības apturēšanu pret /pers. A/, uz ko tikai 2016.gada 5.janvārī saņēmis atbildi, ka nav pamata šādu lēmumu pieņemt (lietas 10., 11.lapa).

Zvērināta tiesu izpildītāja neapstrīdēja, ka nokavējusi atbildes sniegšanas termiņu, taču pati rīcība – šāda lēmuma nepieņemšana – atbilst likuma prasībām, jo Civilprocesa likuma 560.pants to neparedz.

Tiesa atzīst, ka šinī daļā /pers. A/ sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, jo gadījumus, kad tiesu izpildītājam ir pienākums apturēt izpildu lietvedību, nosaka Civilprocesa 560.pants, un likumā noteiktie pamati lietvedības apturēšanai nav konstatēti.

Tiesas ieskatā, izpildu lietvedība pret /pers. A/ 2015.gada jūlijā uzsākta nepamatoti, kas liedz atzīt par pamatotu viņam piederošā īpašuma izsoli, jo 2015.gada 30.jūlijā piedziņa bija vēršama tikai pret galveno parādnieku, konstatēts, ka galvenajam parādniekam ir manta, kuras vērtība šobrīd nav zināma un uz ko maksātnespējas procesā tiks vērsta piedziņa. Minēto zvērināta tiesu izpildītāja neapstrīdēja, vien apšaubīja, vai manta pietiks visu

parādsaistību dzēšanai. Tiesu izpildītāja piekrita, ka viņas rīcībā uz šo brīdi nav apstiprinājuma, ka no pamatparādnieka parādu atgūšana ir neiespējama, saskaņā ar Maksātnespējas likuma jēgu maksātnespējas process jau pats par sevi ir tiesiska rakstura pasākumu kopums, ko veic administrators un kas vērsts uz to, lai pēc iespējas veicinātu finansiālās grūtībās nonākuša parādnieka saistību izpildi.

Atbilstoši Civillikuma 1692.pantā noteiktajam galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņa parāda.

Galvojums ir viens no saistību pastiprināšanas līdzekļiem, kura mērķis ir nodrošināt, lai kreditors pilnībā atgūst aizdoto naudas summu un galvotājs atbild par to parāda daļu, ko nav iespējams atgūt no galvenā parādnieka.

No minētā izriet, ka galvenā parādnieka maksātnespējas procesā notiek saistību izpilde (pilnīga vai daļēja) un tikai tā ietvaros konstatējot, ka saistību izpilde (pilnīga vai daļēja) no galvenā parādnieka nav iespējama, piedziņa vēršama pret galvotāju.

Civillikuma 1703.pants, uz kuru norādījusi zvērināta tiesu izpildītāja, neattiecas uz spēkā stājušās sprieduma izpildes kārtību, bet gan paredz *prasības celšanas tiesību pret galvinieku,* ja pierādīta galvenā parādnieka faktiskā maksātnespēja.

Pie šādiem apstākļiem, neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzējs nav pārsūdzējis tiesu izpildītājas rīcību sakarā ar nelikumīgu sprieduma izpildes uzsākšanu pret viņu, nav pieļaujama viņam piederošā īpašuma izsole līdz brīdim, kad iestāsies tiesas spriedumā norādītie apstākļi – galvotāja sprieduma izpildes pienākums, ja saistību izpilde no galvenā parādnieka nav iespējama.

No Civilprocesa likuma 632.panta, ne no citām Civilprocesā iekļautajām normām neizriet, ka veicot procesuālo kontroli par tiesu izpildītāju darbību, tiesai jālemj jautājums par tiesāšanās izdevumu piedziņu no tiesu izpildītāja.

Vadoties no Civilprocesa likuma 230.[1], 632.panta tiesa

n o l ē m a :

daļēji apmierināt /pers. A/ sūdzību par zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona rīcību – atzīt par nepamatotām zvērinātas tiesu izpildītājas darbības, vēršot piedziņu izpildu lietās Nr.00937/006/2015 un Nr.00938/006/2015 pret /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/.

Sūdzību daļā par zvērinātas tiesu izpildītājas atteikšanos apturēt izpildu lietvedību un prettiesisko rīcību, nepamatoti uzsākot piedziņu pret /pers. A/ izpildu lietās Nr.00937/006/2015 un Nr.00938/006/2015, *noraidīt kā nepamatotu.*

Par lēmumu var iesniegt blakus sūdzību 10 dienu laikā no pilna nolēmuma sastādīšanas dienas 2016.gada 24.marta Kurzemes apgabaltiesā, blakus sūdzība iesniedzama Liepājas tiesā.

Tiesnese I. Pelnēna

Pilns nolēmuma teksts sastādīts 2016.gada 24.martā.

Tiesnese I. Pelnēna